

Sygn. akt VI Ka 52/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli (spr.)

Sędziowie SO Klara Łukaszewska

SO Andrzej Żuk

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze D. K.

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2017 r

sprawy **R. D.** ur. (...) w Z.

s. C., S. z domu C.

skazanego o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 15 listopada 2016 r. sygn. akt II K 908/16

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec skazanego R. D. w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie o karze łącznej z pkt II części dyspozytywnej i na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej w sprawie IIK 228/14 Sądu Rejonowego w Tychach,

- w pkt III części dyspozytywnej okres dotychczas odbytej kary pozbawienia wolności zalicza na poczet kary łącznej orzeczonej w pkt I części dyspozytywnej,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. I. M. kwotę 147,60 zł w tym 27,60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

IV. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa

Sygn. akt VI Ka 52/17

UZASADNIENIE

R. D. skazany został prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z 20 III 2013 roku w sprawie IX K 778/12, za czyn z art. 178a § 1 k.k., popełniony 7 IV 2012 roku, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, gdzie orzeczono również zakaz prowadzenia pojazdów – zakaz wykonano do 27 VIII 2015 roku;
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu z 18 III 2014 roku w sprawie II K 48/14, za czyn z art. 244 k.k., popełniony 8 XII 2013 roku, na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;
3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z 25 IV 2014 roku w sprawie III K 1575/13, za czyn z art. 178a § 4 k.k., popełniony 24 X 2013 roku, na karę roku pozbawienia wolności, gdzie orzeczono również zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na 6 lat;
4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z 23 VI 2014 roku w sprawie II K 24/14, za czyn z art. 244 k.k., popełniony 8 XII 2013 roku, na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;
5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Tychach z 23 VI 2014 roku w sprawie II K 228/14, za czyn z art. 244 k.k., popełniony 30 III 2014 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat oraz karę 50 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda;
6. wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu z 30 IX 2014 roku w sprawie II K 589/14, za czyn z art. 244 k.k., popełniony 23 III 2014 roku, na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności;
7. wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z 10 VI 2015 roku w sprawie III K 149/15, za czyn z art. 178a § 4 k.k., popełniony 10 II 2015 roku, na karę roku pozbawienia wolności, gdzie orzeczono również zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na 8 lat;
8. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z 30 V 2016 roku w sprawie II K 323/16, za czyn z art. 244 k.k., popełniony 24 XI 2015 roku, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 15 listopada 2015 w sprawie IIK 908/16:

- I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. i art. 87 k.k., łączy orzeczone wobec skazanego R. D. wyrokami, opisanymi w punktach 1-4 i 7-8 części wstępnej kary pozbawienia wolności oraz karę ograniczenia wolności, orzeczoną wyrokiem, opisanym w punkcie 6 części wstępnej i wymierza mu łączną karę 3 lat pozbawienia wolności;
- II. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. i art. 89 § 1 i 1b k.k., łączy karę pozbawienia wolności, orzeczoną wobec skazanego R. D. wyrokiem, opisanym w punkcie 5 części wstępnej oraz łączną karę pozbawienia wolności, orzeczoną w punkcie I części dyspozytywnej i wymierza mu łączną karę 3 lat i miesiąca pozbawienia wolności;
- III. na podstawie art. 577 k.p.k., na poczet orzeczonej w punkcie II części dyspozytywnej łącznej kary pozbawienia wolności zalicza okres od 24 XI 2015 roku do 15 XI 2016 roku;
- IV. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 90 § 2 k.k., łączy orzeczone wobec skazanego R. D. wyrokami, opisanymi w punktach 3 i 7 części wstępnej zakazy prowadzenia pojazdów i orzeka wobec niego łączny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na 9 lat;
- V. na podstawie art. 577 k.p.k., na poczet orzeczonego wobec skazanego łącznego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza okres od 3 V 2014 roku do 24 XI 2015 roku;
- VI. na podstawie art. 572 k.p.k., umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego co do kary grzywny, wymierzonej wyrokiem, opisanym w punkcie 5 części wstępnej;
- VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania w niniejszej sprawie;

VIII. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 V 1982 roku Prawo o adwokaturze oraz § 4 ust. 1, § 17 ust. 5 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza na rzecz adw. I. M. kwotę 144 złotych wraz z kwotą 33,12 złotych, jako podatek VAT.

Apelację od powyższego wyroku złożył skazany R. D. zarzucając rażąco niewspółmierność orzeczonych kar łącznych w pkt I i II części dyspozytywnej wyroku i wnosząc o ich złagodzenie „o jeden miesiąc” tj. z 3 lat do 2 lat i 11 miesięcy (pkt I) i z 3 lat i 1 miesiąca do 3 lat (pkt II). Wniosek uzasadniał korzystniejszymi warunkami ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie w przypadku kary nieprzekraczającej 3 lat pozbawienia wolności (art.161 § 3 i 4 k. k.w.).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja co do zasady nie zasługiwała na uwzględnienie, aczkolwiek spowodowała zmianę wyroku w sposób opisany poniżej.

Oczywistym jest, że aby zarzut rażąco niewspółmierności kary z art. 438 pkt 4 k.p.k. był zasadny, musi być wykazana znaczna dysproporcja pomiędzy wymierzoną karą a karą która powinna być wymierzona aby wyrok mógł być uznany za sprawiedliwy. Nie chodzi o każdą ewentualną różnicę co do jej wymiaru, ale o różnicę tak zasadniczej natury iż karę dotychczas wymierzoną nazwać należy niewspółmierną w stopniu nie dającym się zaakceptować (zob. wyrok SN z 2.02.1995 r. II KRN 198/94 OSNPP 6/1995 poz.18). Warunku tego nie spełnia z pewnością zarzut apelacji skarżącego, w którym domaga się on obniżenie kar łącznych o 1 miesiąc przy ich wymiarze odpowiednio 3 lata i 3 lata i 1 miesiąc pozbawienia wolności. Zupełnie przy tym nie ma znaczenia, że takie obniżenie kar łącznych byłoby korzystne dla skazanego z punktu widzenia ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie w postępowaniu wykonawczym, nie jest to bowiem przesłanka mająca wpływ na skuteczność podniesionego zarzutu z art. 438 pkt 4 k.p.k. W ocenie Sądu Okręgowego wymierzonym karom łącznym nie sposób było przypisać rażąco niewspółmierności, wymierzone zostały na zasadzie asperacji z uwzględnieniem wszystkich okoliczności z art. 85a k.k.

Sąd Okręgowy uznał jednakowoż, że brak jest obecnie warunków do utrzymania w mocy zaskarżonego wyroku w zakresie kary łącznej orzeczonej w pkt II części dyspozytywnej.

Sąd Okręgowy w wyżej wymienionym składzie podziela stanowisko Sądu I instancji że w niniejszej sprawie znalazły zastosowanie przepisy o karze łącznej w brzmieniu ustalonym przez ustawę z 20.02.2015 r. (Dz.U. poz.396) obowiązujące od 1 lipca 2015 r. i że aktualna treść art. 89 k.k. oraz art. 87 § 1 k.k. powoduje, że nie jest możliwe połączenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania oraz kary ograniczenia wolności. W przepisach tych ustalone zostały zasady łączenia kar bezwzględnych pozbawienia wolności z karami pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania (art. 89 § 1b k.k.) oraz kar bezwzględnych pozbawienia wolności z karami ograniczenia wolności (art. 87 § 1 k.k.), brak jest natomiast takich zasad odnośnie kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania oraz kar ograniczenia wolności, co już samo w sobie świadczy za powyższym stanowiskiem o braku podstaw do łączenia tych kar. Sąd Okręgowy akceptuje także wywoływy Sądu I instancji w części dotyczącej połączenia w niniejszej sprawie kary ograniczenia wolności orzeczonej w sprawie II K 589/14 Sądu Rejonowego w Opolu z bezwzględnymi karami pozbawienia wolności orzeczonymi wyrokami wymienionymi w pkt 1 – 4 i 7 – 8 części wstępnej zaskarżonego wyroku, jako że takie rozstrzygnięcie jest korzystniejsze dla skazanego (str. 2 – 3 uzasadnienia, k. 62 odwrot – 63 akt).

Sąd Okręgowy zauważa natomiast że w sprawie II K 228/14 Sądu Rejonowego w Tychach który został wydany w dniu 23.06.2014 r. a uprawomocnił się 1.07.2014 r. (k.14), orzeczona została kara 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na 2 lata, a więc okres warunkowego zawieszenia i 6 miesięczny okres z art. 75 § 4 k.k. upłynęły w dniu 1.01.2017 r. W czasie orzekania przez Sąd Odwoławczy zarządzenie wykonania kary nie mogło już nastąpić, tym samym kara ta została wykonana, co uniemożliwia jej łączenie w ramach kary łącznej zgodnie z treścią art. 85 § 2 k.k. Niezależnie od powyższego Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska Sądu I instancji co do możliwości połączenia nieprawomocnie orzeczonej kary łącznej z pkt I części dyspozytywnej z karą pozbawienia

wolności orzeczoną w sprawie II K 228/14 Sądu Rejonowego w Tychach. Względy „racjonalności” na które powołuje się Sąd I instancji, eliminujące „mnożenie postępowań” (str. 3 uzasadnienia, k. 63 akt) nie mogą w przekonaniu Sądu Okręgowego wyprzedzać zasady, że nie łączy się kar wymierzonych wyrokami nieprawomocnymi, a taką niewątpliwie karą była kara łączna z pkt I części dyspozytywnej do czasu wydania wyroku Sądu Odwoławczego w niniejszej sprawie.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok wobec skazanego R. D. w ten sposób że uchylił rozstrzygnięcie z pkt II części dyspozytywnej i na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej w sprawie II K 228/14 Sądu Rejonowego w Tychach oraz w pkt III części dyspozytywnej okres dotychczas odbytej kary pozbawienia wolności zaliczył na poczet kary łącznej orzeczonej w pkt I części dyspozytywnej. W pozostałej części Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. Jedynie na marginesie wskazać należy że takie rozstrzygnięcie powoduje, iż skarżący skazany osiągnął swój cel dla którego składał apelację: kara łączna pozbawienia wolności z pkt I części dyspozytywnej która będzie podlegała wykonaniu nie przekracza 3 lat, co jest dla niego korzystne z punktu widzenia art. 161 § 3 i 4 k.k.w.

Na podstawie art. 29 ust.1 ustawy z dnia 26.05 1982 roku Prawo o adwokaturze Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. I. M. kwotę 147,60 zł. w tym 27,60 zł. podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony z urzędu skazanego w postępowaniu odwoławczym.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sad Okręgowy mając na uwadze sytuację materialną skazanego zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.